

મ.દન ગીતા.

લેખક

શિવજીભાઈ છમનજીભાઈ આંબેડકર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

લી'બાબાઈ ગીરધરદાસ બાવસાર.

નડિયાદ-ભાવસારવાડ.

સંવત્ ૧૯૭૬

સને ૧૯૧૯

આંકડો ૧૯૧.

પ્રત ૨૨૫૦

મુદ્રય બેઠ આર્નો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

૮૫૨૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાસ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૨૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જાહેરાત

વિષય

જામાઈ
મમલાવાદ
કોમીરાઈ-ચંગદ

મદન ગીતા.

દંપતિ જીવન બનાવો.

હરિગીત.

એક દિન બે સાહેલડી
આવી પ્રીયાને ભેટવા,
બાથે ભરી બોકી કરી
કંઈ પ્રશ્ન પુછે અવનવા,
મા સેયા શાણી તારી કે
તુજ નાથની તે કહે મને,
હાહીયારી છે કે આગવી
કંતાર સખી તું કે મને.
સંવનન તારૂં થયું છે
કે નહિ સાહેલડી,
સાહેલડીને રનેહથી
તું કહે સખી અલબેટડી;

બોકી = બચ્ચી. પ્રશ્ન = સવાલ.

સેયા = પથારી. અવનવા = નવાઈ પમાડે તેવા.

સંવનન = સારી વિનવણી.

દંપતિ જીવન બનાવો.

*****

પ્રતિ ઉત્તરે દેવાય ના

લજવાઇ લલના લાજથી,

સ્વામી સમજીયો સહેજમાં

એ મંદ હૃદયના હાસ્યથ! !

* * * * *

નીરખી પ્રથમ પ્રીયા વદન

નીજ સદનમાં પતિ ખુશ થયો,

ઝહા ઠીક છે મમ જીવન સખી

સંભાર તાપ હવે ગયો;

કીશોરી પણ યુવતી સખી

ધર કામ ઉમંગે કરે,

પીયુ પ્રેમ મેળવવા વળી

ચરનો કંઈ કંઈ આદરે.

નીજ પ્રાણ પુરંક વાંચતો

મુતાં મુતાં શર્યા વિષે,

ચપળાક્ષી તે ચેતી જઈ

કંઈ ઘાટ વડીઓ મન વિષે;

પ્રતિક્રિતર=સામે જવાનું. સહેજમાં=સ્વાભાવિક.

વદન=મેં. કીશોરી=કુટીલી જુવનું. વળી સ્ત્રી.

સદન=ઘર, મકાન.

(૩)

દંપતિ જીવન બનાવો.

નીજ નાથ નહિ કોઈ દિન
પુસ્તક પ્યારીએ સંતાડીયું,
મુતી સમે સ્વામીએ શોધ્યું
તોય કર નવ આવીયું. ૪
પુત્રે બધાંને પ્રીયતમ
પુસ્તક ગયું ક્યાં માછરું,
સ્નેહી સગાં સ્નેહે વઢે
નીરખ્યું ન પુસ્તક તાછરું;
પ્રાતઃસમે પતિ શયન સ્થાન
મુધારવા સુંદરી ગમ્.
મુતેલ સ્વામી હસ્તમાં
પુસ્તક મુકી ખુશી થમ્.
સ્વની સમજ્યો સહેજમાં
સંભાળવી હવે સુંદરી,
સંયા સમીપ સજ દીઠી
નાજીક નાની પુતળી !

પ્રાતઃસમે-સવાંગાં.

શયનસ્થાન-મુવાની જગા.

સહેજમાં-સ્વાભાવિક.

સમીપ-પાસે.

દંપતિ જીવન બનાવો.

બાળા બીછાનું કર ધરી
 નીજ સેયા માટે પાથરે,
 સ્વામી વધો આ સુંદરી
 શા માટે યતન તું આઠરે.
 સેયા સહુથી તારી આ
 અધિકારી તું છું અર્ધની.
 મુખે પધારો સેજમાં
 રતુ રૂઢી છે વસંતની;
 નીજ સ્વામી આજ્ઞા શીર-
 ધરી મનમાં મુજાલી માનિની,
 પર્યાંક પરે પોઢી જતાં
 કંપી ઉઠી ત્યાં કામિની.
 હૃદય પણ ખડકી ઉઠમું
 નીર નયનમાંથી નીકળ્યાં,
 વહેતાં ઝરણુ મુખ ચંદ્રનાં
 તે આ સમે મનમાં રહ્યાં;

કર-હાથ.

સેયા-પથારી.

પર્યાંક-ખાટલો.

પોઢી જતાં-મુઠ જતાં. નયનમાંથી આંખમાંથી.

ઝરણુ-સ્રવણ.

દ પતિ જીવન ખનાવો.

નીજ હૃદયમાં ચાંપી ચતુરાને
 ચતુર સમજાવતો,
 કંઈ કંઈ પુત્રી પુત્રી પ્રસન્ન
 નીજ પ્યારીની લાજ મુકાવતો. ૮
 મુખચંદ્ર છુપાવ્યો હતો
 પ્રીય પ્યારીએ નીજ વસ્ત્રશી,
 હેતે હસી ઉઘાડીએ
 પીયુષ નીહાળે હર્ષથી;
 એવે સમે આવી ઉપા
 વડીલો તણો ટહુકો થયો
 ‘ ઉઠો વહુ વાણું થયું ’
 આનંદ દ પતિનો ગયો. ૬

* * * *

મુલે મુલંતી બાળા કે
 નીજ શયનખંડે સ્નેહથી,
 પાસે દિપકની જ્યોત પણ
 બહુ જોરથી જગતી હતી;

લાજ=શરમ.

હર્ષથી=આનંદથી.

ઉપા=પરોઢીયું.

ટહુકો=અવાજ. દિપક=દીવા.

મુલે-હીચકે.

મુલંતી-હીચકા ખાતી.

દાંપતિ જીવન બનાવો.

મુખથી નીકળતાં વેણુ-

મધુરાં દિલને હરતાં હતાં,

ભાવો સરળ સરવે ગયા

બાહુ નયન કરતાં હતાં.

૧૦

અવયવો સૌ ઉપસ્યાને

અંગ નવરંગ પામીયું,

દીપંતી તેવી બાલીકા

જોઈ જીવન ઝરણું ત્યાં વહ્યું;

શું વખાણું શું ન વખાણું

કીરતારે કરી શી કૃતિ !

કેશ કાળા શેષ જેવા

રંભા શી વહનાકૃતિ !!

૧૧

રમ્ય મુર્તિ નેત્રે ગમતી

હૃદય રમતી ચિત હરે,

નસમાં ચઢાવે મધુ મધુરતા

પ્રાણને પરવશ કરે;

દિલને-મનને.

નયન-આંખો.

અવયવો-શરીરના ભાગો.

નવરંગ=નવો રંગ.

કીરતારે-પરમેશ્વરે.

પરવશ-પારકાને તાણે.

દંપતિ જીવન બનાવો.

આધીન થઈ સ્વામી ગયો

જ્યાં બાળા ઝુલે ઝૂલતી

શરમાઈ સ્યામા ઝટ ઉઠી

પૃથ્વી ખણે નીજ પાયથી.

૧૨

સ્વર્ગથી ઉતર્યાં અમો

સંસાર સ્વર્ગ બનાવવા,

પતિ દેવનાં દેવી બન્યાં

અમ ગૃહ રૂડું દીપાવવા;

એ ગીત ગાતાં માનિની

કહો કેમ ઝટ અટકી ગયાં,

ગજ ગામિની ગાવો ફરી

તમ નાથના હૃદયે ગમ્યાં.

૧૩

અલબેલી બોલો બોલ

અબોલા નાથથી કંઈ હોય નહિ,

શરમાળ સ્યામા સ્વામીના

સંગે શરમ કંઈ હોય નહિ;

આધીન-તાબે.

ખણે-ખોતરે.

નીજ-પોતાના.

ગૃહ-ધર.

સંગે-સાથે.

શરમ-લાજ.

*****

નીચી નજર ઉંચી થઇ
આંખો ગઇ ઝુલ્લા પરે,
ઝુલ્લે ઝુલ્લી આ જમન રત્નો.

ગાતાં ગાતાં ત્યાં હરે.

૧૪

x x x
એક દિન રીસાઈ રસીકી

પ્રણય કેરા કલહથી,

સુતી નહિ સૈયા વિષે ને

રાત્રી ગાળે રીસથી;

પલટાઈ પ્રીયા ગ્રાથી આ

વિચાર પતિ બહુ બહુ કરે,

વાણી વદી વિધ વિધ

રીઝવવા અતિ ચત્નો કરે.

૧૫

મુઘ્ધા બની ગાળા ન ખેલે

હૃદયપટ કો રીતથી,

નિષ્ફળ મર્ષ હિકમત બધી

બાળા તણા ચાવિત્રથી;

પ્રણય-પ્રેમ.

કલહ-કંકાસ.

પલટાઈ-બદલાઈ.

વિધવિધ-જુદી જુદી.

નિષ્ફળ-ફાગટ.

હિકમત-યુક્તિ.

(૯)

દંપતિ જીવન બતાવે.

*****

પ્રાતઃસમે પતિ પાસ આવી

સુતી સોડે સ્નેહથી,

ઝગી ગયો નીજ નાથ

લલના લાજ સ્વામી હાસ્યથી

૧૧

x x x

એક દિન સ્નેહી સાથ સુંદરી

સ્નેહથી વાતો કરે,

નાની અને નવલી કથાથી

સ્નેહીનાં હિલડાં હરે;

મુજ ઘેર મારી નાની બેની

આવી આજે સ્નેહથી,

સ્નેહી સગાં સ્નેહે વહે

તુજ નાની બેન નથી નથી.

૧૨

ચાલે બતાવું કહી ચતુરા

લાવી સૌ નીજ દ્વારમાં,

નીજ નાની નણ્ણી નેહથી

બતલાવી દીધી વા'લમાં;

પ્રાતઃસમે-પરોઢીયે.

નવલી-નવી.

કથા-વાર્તા.

વા'લમાં-પ્રેમથી.

દંપતિ જીવન ખનાવો.

હા હા કહી સહુ બોલીયાં

આ ખાયડી બહાદુર દીસે,

એ ખાયડી બહાદુર પ્રીય !

કહે કહે મને ગટ કયાં હશે ? ૧૮

x x x

એક દિન લીલા લીમડાના

થડ વિષે કે માનિની

બેઠી ધરી બેઠું શીરે વળી

કચ્છ કસીઓ કામિની;

ધરી ઢીંચણે ધડુલો રૂડા

કાનો ધર્યો છે કર વિષે,

ઘણી નારી નળથી નીર ભરે

બેઠી હતી ભીડની મિષે.

૧૯

તે વાટથી જાતો હતો હું

સ્વજન ગૃહે સ્નેહથી,

કસી કચ્છ બેઠી કામિની

ત્યાં ગઈ નજર મમ નેહથી;

કચ્છ-કાઝડો. ધડુલો ઘડો. કર-હાથ.

નીર-પાણી. મિષે-ગહાતે. વાટ-રસ્તો.

દંપતિ જીવન ખનાવો.

*****

દ્રષ્ટિ મળી પણ એક તીરછું

ન્યાળી હું નીરખી રહ્યો,

જવાલા જલી જે નયનથી

ઝંપલામી તેમાં હું ગયો.

૨૦

ભુલી ગયો તન ભાન

શુદ્ધિ સાન પણ નવ કંઈ રહી,

એ એ પ્રતિમા પ્રેમની મુજ

હૃદયમાં કોરાઈ ગઈ;

એ નયન કહે ભૂતકાળની

વાતો દીએ ઠપકો મને,

એ એ પ્રતિમા પ્રેમની

કહે કોણુ એ પ્રેમે મને.

૨૧

* * * *

એક દિન લલના નેહથી

નીજ નાથને કહેતી હતી,

રજની વિષે ત્યારા થવા-

દેવાની નાથ નથી નથી;

તીરછું=આડકતરું.

નયનથી=આંખથી.

ભૂતકાળ=ગયો વખત.

રજની=રાત્રી.

ત્યારા=જીવ.

દંપતિ જીવન બનાવો.

*****

ગર્ભ કાલની ગર્ભ દેન
જોઈ રાહ હું હારી ગઈ,
રત્ની નામ હૃદયે આપનું
જીવ્હા તો મમ થાકી ગઈ.

૨૨

પેલો કુસુમાયુદ્ધ પ્યારા
એકઝી જાણી મને,
નીજ બાણથી શરપુષ્પ
મુકી મારતો પ્રેમે મને;
શું જોર ચાલે માણસ
અજાણા અમારી જાતડી,
મેં નયન લરી લરી નીર
પ્યારા કાઠી આખી રાતડી.
એ હાથ જોડી નાથ સામે
શીર નામી સુંદરી,
વિનતિ કરે ઓ નાથ !
જાણો દેનમાં હવે નહિ ફરી;

૨૩

 દેન-રાત્રી.

રાહ-વાટ.

કુસુમાયુદ્ધ-કામદેવ.

નયન-આંખ

રાતડી-રાત.

(૧૩)

દંપતિ જીવન બનાવો.

*****

પ્રેમે વચન નીજ પ્યારીનાં
સ્વીકારીયાં ઝટ સ્નેહથી,
નીજ કર ધરી કઠે પ્રીયાના
'નહિ જાડે' કહે નેહથી.

૨૪

* * * *

દંપતિ જીવન વિષે
કંઈ કંઈ બનાવો થાય છે,
પ્રેમી પુરા પરખે અને
વિષયાંધ ગોથાં ખાય છે.
જાતાં દિનો જે દંપતિનાં
જીવન જીવં થાય છે,
આ લોકમાં જટવાય ને
પરલોકમાં પસ્તાય છે.

૨૫

દંપતિ-પતિપત્નિ.

રૂતુ વિહાર.

રૂતુ વિહાર.

શરદ્વર્ણન.

સવૈયામાં.

શરદ્ રૂતુમાં સુંદરીઓ નીજ
 શ્વસુરગૃહે જઈ વાસ કરે,
 નવલ નવલ શણગાર સજી
 નીજ નાથતણું દિલડુંજ હરે !

નવલ વધુઓ નણ્ણી ઢેરી
 શીખથી શયનગૃહે સરતી,
 પ્રેમે પતિનું પુજન કરતાં
 કેા લલનાઓ લજવાતી.

૨૬

મન મુઝાએ તન તપે વળી
 હૃદય ધડક ધડક ધડકે !
 કંપતી કામિની કંથ નીહાણી
 હૃદય વિષે ચાંપે ચાંપે;
 કેા રમણીની રમણ સાથ
 રમતાં રમતાં રાત્રી જાતી,

રૂતુ વિહાર.

.....

વાણી નીરખી કેા વામાઓ

મન વિષે બહુ કથવાતી.

૨૭

કેા ચતુરા નીજ ચતુર સાથે

ચઢી અગાસી ચંદ્ર બુઝે,

કંઈ કંઈ વાત કરી કેા કામિની

પ્રાણ તણા અંકે સુઝે;

કેા કામાઓ કનકવલય

નીજ કેામજા કરમાંહી ધરતી,

નુપૂર પાય ધરી પ્રેમદાઓ

દેવ તણા મંદિર સરતી.

૨૮

કેા ગોરી ગરબે આવાને

નવરાત્રીમાં નીકળતી.

શીખ લઈ સાસુની શ્યામા

ઠાવકી બની ગરબે ફરતી;

ગાતી સાસુ સસરા મારાં

માબાપો નણ્ણી બેની,

નાવલીઓ છે નાવ માલ્યડં

ભવસાપર ડુબું થાની.

૨૯

અંકે-બોળે. કનકવલય-પ્રેમનાનાં કડાં. નુપૂર-અંજર. નાવલીઓ-પણી

હેમન્ત રૂતુ વિહાર.

*****

રેન વધે ચિત્ત થેન વધે
 અપજાક્ષી બહુ ચંચળ બનતી,
 હાવલાવથી હેમન્તે નીજ
 ચતુર તણું ચિતડું હરતી;
 વિધ વિધ પુષ્પ તણી મનકર માલા
 મહિલા મોદે કરતી,
 કંથ તણા કંઠે બાલી
 પલ્લવ ઢાળી પાયે નમતી. ૩૦
 સોડ તાણી સુતેલા સ્વામી-
 સાથે સુંદરી સ્નેહે સરે,
 બાલપણે 'સંતાકુકડી' રમતો-
 રમતાં તે યાદ કરે;
 ખીચુ પ્રેમનું પાન કરી
 સત્રી પેઠે રામા વધતી,
 વલ્લભથી વિયોગી વામા
 દિન પેરે ઘટતી ઘટતી. ૩૧

મોદે-પ્રેમથી. પલ્લવ ઢાળી-સાલ્લાનો પાલવ પાથરી.
 સોડ તાણી-ચાદર ઓઢી. સરે-જનવ. કંથ-ધણી.

રૂતુ વિહાર.

*****

વદી વદી અમૃત વાણી
 કે વામા વરને વશ કરતી,
 કુદરત પાઠ પઢાવે પ્રીતે
 કારણકે ઠંડી પડતી;
 રંગ તણી રમઝડ જામે જ્યાં
 શુદ્ધ મુખ સાન ભુલે ભામા,
 નખના ક્ષત કે દંત તણા ક્ષતથી
 રીસાતી નહિ રામા, ૬૨
 કાચ પડ્યા દર્પણથી જોતાં
 લજવાઈ લલના દુરતી,
 વડીલ જનોની પાસે જતાં
 દંત વિષે છેડા ધરતી,
 ભાતભાતનાં ભોજન આ-
 રૂતુમાં સૌ દંપતિને પચતાં,
 સુક્કા ટોપરા સરખાં મુખડાં
 વિયોગીઓ ફેરાં બનતાં. ૬૩

વામા-સ્ત્રી.   પઢાવે-ભણાવે.   ઠંડી-તાજી.
 ક્ષત-ધા.   દર્પણ-આરસી   દંત-દાંત.
 લલના-ફક્કડ સ્ત્રી.   ભાતભાતનાં-શુદ્ધિશુદ્ધિ ભાવનાં.

(૧૮)

રૂતુ વિહાર.

+++++

શિશિર વર્ષુન.

શિશિર રૂતુમાં શશી વદની
શણગાર સખત શરીરે સજતી,
સ્નેહથી લાડ લડાવી પીયુને
શયન ભુવન લઈ સંચરતી;
કેા પ્રેમદાઓ ઉઠી પ્રભાતે
પતિ તણાં દર્શન કરતી,
કેથ છુટેલા સંભાળી વાળી
ધરકામે સંચરતી.

૩૪

સૈયામાં ઠાઠી મુકેલા
સુવર્ણના જે શણગારો
પ્રભાતમાં ઉઠી કેા પ્રેમદા
કહે પતિને પહેરાવો;
રમણીને રમવા સરખી
રાત્રી આ રૂતુમાં ઠીક બને !
કેલી કળામાં રંગ જામતાં
શુણ્ણીયલ ગોરી ગર્ભ ધરે.

૩૫

શશીવદની=ચંદ્રમુખી. શયનભુવન=સુવાતુ મકાન.
સંચરતી=જતી. સુવર્ણના=સોનાના.

રૂતુ વિહાર.

રહ્યો ગગન ધન નીજ ખ્યારી
 પૃથ્વીને મુક્તા મોખલતો,
 નયને નીરખી વિયોગી વામાને
 નીજ સ્વામી સાંભરતો;
 મધ્યાહ્ને પણ મનમથ આવી
 મહિલાને બહુ મુઝવતો.
 કંથ વિનાની કામા નયને
 આંસુડાં બહુ બહુ ભરતો. ૩૬
 પાસું બદલી સુતી પ્રેમદા
 પ્રણય કોપથી રીસાતી,
 તેજ પ્રેમદા પ્રાતઃકાળે
 પીયુથી પ્રેમે રીઝાતી;
 શિશિર રૂતુની સરસ શર્વરી
 અંયોગી સ્નેહે ગાળે,
 વિયોગીઓ વહુનિ સેવીને
 દુઃખ થકી રાત્રી કાઢે. ૩૭

ધન-વરસાદ. મુક્તા-મોતી(ઝાકળ) નયને-આંખે.
 મનમથ-કામદેવ. પ્રણયકોપ-પ્રેમની રીસ.
 શર્વરી-રાત્રી. વહિન-અગ્નિ(દેવતા)

(૨૦)

રૂતુ વિહાર.

વસંત વાર્ણન.

વસંત આવી રસ અતિ લાવી
 લાવી લલના લાલ ઉરે,
 વાણીમાં વરીકરણુ વસાવે
 પરાગ પુષ્પોમાં પુરે;
 સજી શણુગાર સરસ કો શ્યામા
 શયનભુવનમાં સંચરતી,
 મુગંધીવાળાં સુંદર પુષ્પે
 સ્વામીનું પુજન કરતી. ૩૮
 કાચલની બોલી બોલી કો-
 શ્યામા સ્નેહે સંતાતી,
 સ્નેહ ધરીને સ્વામી શોધે
 નવા નવા ખુણે જાતી;
 વચનલંગથી રીસાઈ રામા
 પતિ સંગ તજી જાતી,
 વિનવણી કરવામાં વરની
 રાત બધી વીતી જાતી. ૩૯

અતિ-બહુ.

ભાવી-ગમી.

લલનાલાલ-ફક્કડ સ્ત્રી પુરુષો.

રૂતુ વિહાર.

વર્ષા વર્ષુન.

સંયોગી જનને સુખકારી
વર્ષાના દિવસો લાગે,
વિયોગી યોગી વિપ્રજનનાં
વર્ષાથી દિલ્લડાં ત્રાસે;

ગગન વિષે ધન ગર્જતાં
કેા ઘટસ્તની ઘટમાં થરકે,
કારમી ચીસ કરી કેા કામા
કંથ તણુ કંઠે વળગે.

૪૬.

વર્ષા નીજ મુશળ ધારાથી
તપતી ધરતી તૃપ્ત કરે,
વિયોગી વામા વિલોક્તિ વર્ષા
નીજ નયનોમાં નીર ભરે;
સરીતાઓ પણુ સ્નેહે દોડે
સ્વામી સાગરને મળવા,
ચીતહર ચાલે ચાત્રી ચતુરા
જાય કેા કામુકને હરવા.

૪૭.

વન-વાદળ.

કામુક-કામી જન.

ઘટસ્તની-મોટા કહણુ સ્તનવાળી.

ઘટમાં-મનમાં.

થરકે-ખીલે

રૂતુ વિહાર.

*****

શ્રીખમ વર્ણન.

શ્રીખમ રૂતુના દિવસો સારા
જીવાન સ્ત્રી પુરૂષ ગણુતાં,
વિવિધ વિલાસો વિલાસ વાડીમાં
વર વધુઓ ભોગવતાં;

કેા લલનાઓ લતા કુંજમાં
સ્વામી સહ દિન નિર્ગમતી,
તાપ પડે તન સુકાઓ વળી
ઉરોજ ભુમિ ઉપસતી.

૪૨

કેા કામિની કંથ તણા કંઠે
નીજ કર હોંશે ધરતી,
વિહાર કરવા વલ્લભ સાથે
સુંદર સરવર ઉતરતી;
મધ્યાહને મહિલા હીંડોળા-
ખાટ વિષે હોંશે ઝુલે,
પીયુ ખરીદી પાસ ધરે છે
અમુલ્ય પ્રેમ તણા મુલે.

૪૩

વિલાસો-આનંદો. વિલાસવાડી-આનંદ કરવાનો ખાગ.
વરવધુ-ધણીધણીઆણી. નિર્ગમતી-ગાળતી.
ઉરોજભૂમિ-સ્તન. ઉપસતી-ઉંચી આવતી

રૂપ વિહાર.

પુષ્પ તણા શણુગાર સજી
કેા સુંદરી સ્વામી સમજાવે,
પરસેવો થાતાં પોયુ પાસે
પ્રેમે પંખો નંખાવે;

આલોગનથી અકળાઇ કેા-
કામા કરમં કમળ ધરી,
કોધે પીયુને તાડનં કરતી
પણ હૈયામાં હોંશ ખરી !!

૪૪

તાપ થકી સ્તન સુખાયાં
અપળાક્ષી કેા અંદન ચરચે,
શાંતિ થાતાં સ્નેહ રાજ્યમાં
સ્વામીને બંધન બાંધે;
ઉનાળાના દીર્ઘ દા'ડા
લોગીજન એ રીત લોગવતા,
એજ દિનો જંગલ લટકાવી
ચોગીજનને મુઝવતા.

૪૫

અપળાક્ષી=અપળ આંખવાળી.

દીર્ઘ=લાંબા. મુઝવતા=અકળાવતા

રૂતુ વિહાર.

*****

નવલ વધુને નાથ રીઝાવી
 નીવી પર નીજ હાથ ધરે,
 શરમાઈ શ્યામા નીજ નાથને
 હાથ નીવીથી દુર ઠરે;
 રતિ તણી ભીતીથી ભામા
 મનમાંહી બહુ મુઝાતી,
 હા ના કરતાં મદન જોરથી
 લલનાની લજ્જા જાતી.

૪૦

મુગ્ધા યુવતિ કે તરૂણી
 સ્વામી વિણ સંયામાં મળગે,
 પ્રેમી દંપતિ પ્રેમ ધરી
 આ વસંતમાં કંઠે વળગે;
 સર્વ રૂતુની શિરોમણી
 આ વસંતમાં છે બહાર બહુ.
 વિહાર વલ્લભ સાથે કરતી
 વિવિધ પ્રકારે વામા સહુ.

૪૧

નવલવધુ-નવી વહુ.	નાથ-ધણી.
નીવી-નાડું.	નીજ-પોતાનો.
ભીતી-ખીક.	ભામા-ઓ.

રૂતુ વિહાર.

પ્રચંડ વિજળીના ચમકારે
 વામા ફેા વરને વળગે,
 વિયોગી નારો નાથ વિના
 નીજ સંયામાં સળગે સળગે;
 વસુંધરા વર્ષા સંગે રંગે
 રમતાં બની રૂપાળી,
 નવલ કીશોરી કીશોર સંગે
 નવ પદ્મવ બનતી ભાળી.

૪૮

નવલ કુંપળ છે કુંજે કુંજે
 નીલતા છે શુંગે શુંગે,
 સૌના દિલને શાંતિ વળી
 પશુ વિયોગી નર નારી ધૂજે,
 વિવિધ પ્રકારે નવલ વધુવર
 વિલાપ વર્ષામાં કરતાં,
 વિત્રાપી જન પશુ હર્ષે વર્ષે
 વિયોગીઓનાં દિલ બળતાં.

૪૯

વિવિધ રૂતુમાં વિવિધ વિલાસો

વહાલ ધરી વધુવર કરે ;

વન ઉપવન વળો વિલાસ ભુજને

સ્નેહી કંપતિ સંચરતા;

કંઈ કંઈ મળા કરી કામા કંથે

હુઃખ દુનિયાનાં ભુલતા,

પતિ પત્નિમા પ્રેમ વધેથી

પ્રભુ પંથે પ્રેમે સરતાં.

૫૦

ઉપવન-બગીચો.

પ્રભુ પંથે-પ્રભુના રસ્તે

જાહેર ખખર.

અમારા કદરવાળા ગ્રાહકોને જણાવવાની રજા લઈએ છીએ કે અમે હંમેશાં અમારા ગ્રાહકો ખુશી રહે અને તેઓ ખર્ચા અમારા માટે સંતોષ ધરાવે એવો જ વહેવાર રાખીએ છીએ અને તેમાં જ અમારું ભાગ્યોદય સમજીએ છીએ. અમે ગુજરાતી, અંગ્રેજી સ્કુલમાં ચાલતી તમામ બુકો, સ્ટેશનરી, પ્રેસિંગ બુકો અને પ્રેસિંગના સામાન તથા ઓપીસને લગતો તમામ સ્ટેશનરીનો સામાન પુરો પાડીએ છીએ.

સાહીની ટીકડીઓ અને પેંડીકાં ઘણાં ઉત્તમ ગુણો નંગ ૧૦૦ કોમત રૂ. ૧—૪—૦ એક વખત નમુના દાખલ મંગાવી ખાત્રા કરો. નમુના કોમત રૂ. ૦—૦—૩. ભાવ ધોરેની માહિતી માટે નીચેના સંનામે પત્ર વહેવાર કરો.

શા. છોટાલાલ રણછોડદાસ.

ધી સરસ્વતી બુક ડેપો.

નડીઆદ.

ફક્ત હાલ અમારી પાસે ટીકડીયા આ બુકડેપો પર મોકલી આપવાથી 'મદન ગીતા' નામનું રસોડું પુસ્તક મોકલી આપવામાં આવશે.

જાહેર ખબર.

અકળાયલા મગજને રાહત આપવા માટે

સી. આઈ. દેસાઈની કંપનીમાં પધારો

કેમકે:—

તેમાં લહેજતદાર ઉત્તમ ચાહુ, કોફી, કોકો, સીગારેટસ, સીગાર્સ વગેરે જથ્થાબંધ તથા છુટક દીકાયત ભાવે મળશે તેમજ માચીસ, શાકો, પર-
ફ્યુમરી ડેન્ટીસ એન્ટીસેપ્ટીક ટુથ પાવડર વગેરે
મળશે. હોટેલોવાળાને ખાસ અમારી કંપનીમાં
આવવા અગર પત્રવહેવાર કરવા લલામણ છે.

સી. આઈ. દેસાઈની કંપની.

સાંથપીપળી-નડીઆદ.

ફક્ત દોઢ આનાની પોષ્ટ ટીકાટો અમારી કંપ-
નીમાં મોકલી આપવાથી ' મદન ગીતા ' નામનું
ફ્રીડુ પુસ્તક મોકલી આપવામાં આવશે.

સર્વ હક્ક લેખકને સ્વાધીન છે.

ધી શારદા વિજય પ્રોન્ટીંગ પ્રેસમાં શ્રી હરજીવનદાસ
અમરસીએ છાપી, સાંચપીચલી—નડીઆદ.

તા. ૬. - માન ૨૦ પૈસા રજા ને ૨૧ પૈસા રૂપ વાર

